

Utorok 24. mája 2016

Text: Ef 1, 3 – 14

³Požehnaný Boh a Otec Pána nášho Ježiša Krista, ktorý nás v nebeských veciach požehnal v Kristovi Ježišovi všetkým duchovným požehnaním. ⁴Ved' ešte pred stvorením sveta vyvolil si nás v Ňom, aby sme boli svätí a bez úhony pred Ním, ⁵keď nás z lásky podľa milostivej rady svojej vôle predurčil byť Mu synmi skrze Ježiša Krista ⁶a zvelebovať slávu Jeho milosti, ktorou nás omilostil v Milovanom. ⁷V Ňom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti, ⁸v ktorej nás bohato zahrnul všetkou múdrosťou a rozumnosťou, ⁹zjaviac nám tajomstvo svojej vôle podľa svojej blahovôle, ktorú si predsavzal v Ňom ¹⁰na uplatnenie plnosti časov: totiž v Kristovi ako v Hlave zjednotiť všetko, aj čo je na nebi, aj čo je na zemi; ¹¹(zjednotiť) v Ňom, v ktorom sme sa stali dedičmi, predurčenými podľa predsavzatia Toho, ktorý koná všetko podľa rozhodnutia svojej vôle, ¹²aby sme boli na chválu Jeho slávy, my, ktorí sme už predtým skladali nádej v Kristovi. ¹³V Ňom aj vy, keď ste počuli slovo pravdy - evanjelium o svojej spáse - a uverili ste v Neho, boli ste spečatení zasľúbeným Duchom Svätým, ¹⁴ktorý je závdavkom nášho dedičstva, aby sme ako Jeho vlastní boli vykúpení na chválu Jeho slávy.

Piesne: ES č. 182, 445

Zamyslenie nad Božím slovom:

Náš bývalý konfirmand vyštudoval za inžiniera kožiarstva. So svojím podnikom sa dostal do Austrálie. Žil životom moderného mladého človeka. Všetko vyskúšal. Na jednej nedeľnej „garden-party“ sa ho voľakto opýtal: „Ku ktorej cirkvi patíš ty?“ Od prekvapenia nevedel hneď odpovedať. Koktal: K evanjelickej, luteránskej cirkvi. Zjavili sa staré spomienky. Kedysi chodil na náboženstvo, bol konfirmovaný, od babky dostal Bibliu. Kde však je?

S otázkou dostal silný úder. Veľká rana na duši bolela. Kam sa to dostal? Hneď, ako sa vrátil domov, hľadal odpovede. Na povale našiel svoju Bibliu, pekne zabalenú, nikdy neotvorenú. Avšak bolo v nej babkino venovanie aj modlitba za vnuka, aby sa raz, ak bude Božia vôľa, stal veriacim. Náš bývalý konfirmand odišiel na farský úrad a vypýtal si vieroučné spisy cirkvi, ku ktorej patrí. Všetko usilovne preštudoval a dnes je, pravda, vo vlastnej réžii, kazateľom slova Božieho na Ukrajine.

Apoštol Pavel vo svojej hymne oslavuje Pána Boha za Jeho predivný zámer, podľa ktorého si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli svätí. Predurčil nás, aby sme Mu boli synmi. Božia svätá vôľa je tá, aby sme všetci boli spasení. V plnosti času zjavil sa Jeho milovaný Syn Pán Ježiš Kristus, aby tento Boží plán spasenia uskutočnil. Vyvolil si na to jedinou cestu – drevo kríža. Skrze Jeho krv máme vykúpenie, odpustenie hriechov a stali sme sa dedičmi kráľovstva nebeského. To je evanjelium – radostná zvesť o našej spáse. Kto verí týmto slovám, bude spečatený Duchom Svätým. On je závdavkom nášho dedičstva, aby sme ako Jeho vlastní boli vykúpení na chválu Jeho slávy. Otázkou je: Ako uveriť? Ako mať živú vieru? V úprimnej modlitbe treba za ňu prosiť Pána. Každý človek je oslovený iným spôsobom. Netreba sa báť prijímať Božiu lásku, ktorú v plnosti dokázal v obeti svojho Syna Ježiša Krista. Amen.

Modlitba:

Otče náš milý nebeský! Srdečne Ti ďakujeme za Tvoju nevysloviteľnú lásku, že nechceš smrť hriešneho človeka, ale že si mu pripravil ešte pred stvorením sveta spasenie, večné spoločenstvo s Tebou. Ďakujeme za obeť Tvojho milého Syna, ktorý svoj život položil, aby nám bolo odpustené. Ďakujeme aj za dar Ducha Svätého v nás, ktorý nám vždy znovu poukazuje na Pána Ježiša Krista, vzbudzuje vieru, určuje naše konanie. Modlíme sa za svoje deti, rodiny a všetkých ľudí, aby mali živú a pevnú vieru. Amen.

Mgr. Marta Dolinská, zborová farárka v Cirkevnom zbore Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v Srbsku Bajša